Kubin

· Strona główna · Moje rzeczy · <u>Kartki</u> · Esoterica · Kontakt ·

O modulo

Modulo przez liczby Mersenne'a

Przy hashowaniu możemy spotkać się z potrzebą szybkiego modulowania przez pewną liczbę. Pozostaje dobór odpowiedniej (najlepiej powinna mieścić się w ~31 bitach oraz być pierwsza). Okazuje się, że liczenie modulo przez liczby Mersenne'a (liczby postaci 2^k-1 dla $k\in\mathbb{N}$) można łatwo zapisać w postaci prostych operacji (modulo jest jedną z najwolniejszych operacji arytmetycznych).

Opiszmy funkcję μ :

$$\mu(x) = \left \lfloor rac{x}{2^k}
ight
floor + (x mod 2^k)$$

Okazuje się, że $\mu(x) \equiv x \pmod{2^k - 1}$.

Dowód

$$egin{array}{lll} \mu(x) &=& \left \lfloor rac{x}{2^k}
ight
floor + (x mod 2^k) \ &=& rac{x - (x mod 2^k)}{2^k} + (x mod 2^k) \ &=& rac{x + (2^k - 1)(x mod 2^k)}{2^k} \ &2^k \mu(x) &=& x + (2^k - 1)(x mod 2^k) \ (2^k - 1) \mu(x) + \mu(x) &\equiv& x + (2^k - 1)(x mod 2^k) \pmod{2^k - 1} \ \mu(x) &\equiv& x \pmod{2^k - 1} \ &\mu(x) &\equiv& x \pmod{2^k - 1} \ &\mu(x) &\equiv& x \pmod{2^k - 1} \ \end{array}$$

Dodatkowo warto zauważyć, że $\mu(x) \leq x$, ale $\mu(2^k-1)=2^k-1$. Możemy też wywnioskować, że dowolny x będzie $\leq 2^k-1$ po około $\log_{2^k}x=\frac{\log_2x}{k}$ iteracjach μ .

Na podstawie tego możemy napisać prosty kod liczący liczby modulo 2^k-1 , w przykładzie dla $2^{31}-1$. Ponieważ wykonywaliśmy operacje z

potęgami 2, można wykorzystać operacje bitowe.

- ullet 5. dla liczb wymagających 2 iteracji, czyli od około 2^{61} .
- ullet 6. ponieważ $\mu(2^k-1)=2^k-1$.

Okazuje się, że $2^{31}-1$ jest tzw. pierwszą Mersenne'a (czyli liczbą pierwszą, która jest jednocześnie liczbą Mersenne'a), więc będzie odpowiednim modulo do hashowania.

W praktyce ten kod okaże się nawet 4-5 razy szybszy (od zwykłego x % P) w rzeczywistym systemie i do 2 razy szybszy w systemie zliczającym instrukcje (np. olimpijskim). W przypadku wolniejszych rozwiązań na hashach może nam to zapewnić dodatkowe punkty.

Warto zauważyć, że przyspieszenie jest znaczne na systemach 32-bitowych, ponieważ modulo jest tam implementowane przez kompilator – procesor nie obsługuje domyślnie liczb 64-bitowych – więc będzie znacznie wolniejsze od zwykłych operacji na liczbach 32-bitowych. Możemy to pokonać wykorzystując właśnie operacje bitowe.

```
Liczenie ab mod m dla a,b,m \in \mathbb{N}_0 \wedge a,b,m < 2^{63}
```

Problem mnożenia dużych liczb z pewnym modulo pojawia się przy zaawansowanych algorytmach teorii liczb (test Millera-Rabina, metoda ρ (rho) Pollarda). To rozwiązanie można też wykorzystać do większych modulo przy hashowaniu - tym samym unikając komplikacji związanych z implementacją podwójnych hashy.

Oczywiście rozważania zaczynamy od spostrzeżenia, że $ab \equiv (a \mod m)(b \mod m)$.

Notatka 1: Zakładam, że poniższe funkcje będą przyjmowały tylko liczby **unsigned** (modulo na nich może być szybsze) oraz że będą mniejsze niż m. Oczywiście łatwo można sprowadzić dowolną liczbę do tego przypadku modulując przez m. Uwaga: dla liczb ujemnych operator % w C++ może zwrócić liczbę ujemną, w takiej sytuacji należy dodać m. Kod: x < 0 ? x%m + m : x%m

Notatka 2: Wszystkie kongruencje będą modulo m.

Notatka 3: Okazuje się, że najszybszym sposobem na modulowanie liczb 64-bitowych jest a >= m? a% m: a. Warto o tym pamiętać, jeżeli poniższym funkcjom przekazujemy liczby z zakresu innego niż [0,m). Razem z notatką 1 można napisać:

```
1.  uint64_t umod(int64_t x, uint64_t m)
2.  {
3.    if(x < 0)
4.        return x%int64_t(m) + m;
5.    else
6.        return uint64_t(x) >= m ? uint64_t(x) % m : x;
7.  }
```

Manipuluję tutaj typami, ponieważ modulo na **unsigned** może być szybsze, a cast prawie nic nie kosztuje w tym wypadku. Można sobie po prostu uprościć i korzystać tylko z **int64_t**.

Notatka 4: Przy arytmetyce modularnej warto jak najczęściej zmienną, przez którą modulujemy, oznaczać jako constexpr. Dzięki temu kompilator będzie mógł czynić swoją magię optymalizacyjną (np. czasami umie policzyć odwrotność modulo i zamiast liczyć modulo będzie mnożył, co będzie szybsze). Oczywiście możemy to zrobić tylko jeżeli liczba jest z góry znana.

Przede wszystkim sposób najprostszy ((a*b)%m) odpada, bo zajdzie overflow i zamiast $ab \mod m$ policzymy ($ab \mod 2^{64}$) $\mod m$.

Typ 128-bitowy

Najprostszą znaną mi metodą jest udostępniana w <u>64-bitowym</u> gcc/g++ implementacja liczb 128-bitowych – <u>__int128</u> – i prawdopodobnie wykorzystanie tego typu okaże się najlepszym wyjściem. W 32-bitowym systemie musimy sobie radzić inaczej.

Metoda rosyjskich chłopów

Najpopularniejszym sposobem jest metoda rosyjskich chłopów, działająca w $O(\log b)$. Opiera się ona na prostym lemacie: $ab \equiv 2a \left\lfloor \frac{b}{2} \right\rfloor + (b \bmod 2)a$. Implementacja przypomina szybkie potęgowanie.

```
1.
      uint64 t russian peasant method(uint64 t a, uint64 t b,
 2.
 3.
          uint64 t r = 0;
          while(b)
 5.
 6.
              if(b % 2) r += a, r %= m;
 7.
              b /= 2;
 8.
              a *= 2; a %= m;
 9.
10.
          return r;
11.
      }
```

Ograniczamy m od góry liczbą 2^{63} , ponieważ w każdej iteracji pętli mnożymy przez 2 liczbę a (8.), która jest mniejsza od m. Jeżeli $a \geq 2^{63}$, zajdzie overflow.

Aproksymacja

► Stary opis

Okazuje się jednak, że istnieje sposób lepszy, działający w O(1) i znacznie szybszy. Aby polepszyć swoją pozycję i zmieścić się w limitach będziemy musieli trochę oszukać system.

Co tak naprawdę chcemy policzyć licząc modulo pewnej liczby? Należy przypomnieć sobie definicję kongruencji. Licząc $x \mod m$ szukamy $q,r \in \mathbb{N}_0$ spełniających:

$$x = qm + r$$

(q jak quotient, r jak remainder)

Przy czym szukamy jak najmniejszego nieujemnego r (wszystkie możliwe różnią się o wielokrotności m). Wtedy q wynosi $\left\lfloor \frac{x}{m} \right\rfloor$. Możemy więc przekształcić równanie i liczyć $r=x-qm=x-\left\lfloor \frac{x}{m} \right\rfloor m$.

Chcemy skorzystać z tej definicji. Oczywiście, nie ma szans aby precyzyjnie policzyć $\frac{ab}{m}$, bo z założenia nie mamy typu który mógłby reprezentować $ab < 2^{126}$. Zamiast tego skorzystamy z liczb zmiennoprzecinkowych i aproksymujemy ile wynosi ten iloraz. Otrzymane w ten sposób r' będzie się różniło o pewną (małą) wielokrotność m (a przynajmniej tak zakładamy), więc aby odzyskać wynik policzymy $r=r' \mod m$.

A oto implementacja:

```
1. uint64_t approximation_mm(uint64_t a, uint64_t b, uint64
2. {
3.     uint64_t q = (long double)(a) * b / m;
4.     int64_t r = (int64_t)(a * b - q * m) % (int64_t)m;
5.     return r < 0 ? r + m : r;
6. }</pre>
```

• 3.

- Korzystamy z long double, ponieważ ten typ ma 64 bity mantysy, która jest potrzebna aby zachować jak najwięcej precyzji. double ma za małą precyzję (53 bity mantysy) i nie jest dużo szybszy w tym przypadku.
- Wystarczy castować jedynie **a**, cast pozostałych typów jest automatyczny (*type promotion*).
- Są co najmniej dwie sensowne kolejności wykonania tej operacji a * b / m oraz a / m * b. Okazuje się że dla dużych zakresów pierwsza z tych kolejności ma większą precyzję (testy wykonane w Pythonie, który korzysta z typu analogicznego do double (z IEEE 754)).
- Umyślnie unikamy wywołania floor, które jest wolne. Zamiast tego pozwalamy aby wartość uległa truncation, czyli 'obcięciu' części po przecinku. Teoretycznie jest to przypadek Undefined Behaviour (UB), więc warto sprawdzić czy wszystko działa poprawnie na danym systemie (głównie będzie to zależało od

4 of 5

Kubin - Kartki - O modulo

kompilatora i procesora).

- 4. Wynik liczymy przy założeniu że $-2^{63} \le r' < 2^{63}$, tzn. mieści się w zakresie <code>int64_t</code>. O ile to zachodzi na pewno dostaniemy poprawnego kandydata spełniającego równanie. Sprowadzamy r' do r licząc modulo kandydata. Tutaj pojawia się główne ograniczenie tej metody nie może dojść do overflow.
- 5. tak jak wcześniej: dla liczb ujemnych % może zwrócić liczbę ujemną.

Wraz ze wzrostem m rośnie szansa na overflow. Jednak można założyć że metoda będzie działać nawet dla $m < 2^{63}$. Warto jednak zawsze to przetestować (można porównywać z działaniem metody ruskich chłopów). Sposób na pewno nie zadziała gdy wynik nie mieści się w <code>int64_t</code>. Nie unikniemy tego ograniczenia nie czyniąc założeń na temat błędu zaokrąglenia – można zawsze dodawać w nawiasie C*m dla pewnej stałej C, zakładając że $q' \geq C$ (oznaczmy zaokrąglenie na q jako q') – lub tracąc na wydajności – zamieniając modulo na pętlę dodającą m w odpowiedni sposób).

Bibliografia

- @ https://ariya.io/2007/02/modulus-with-mersenne-prime
- @ https://codeforces.com/blog/entry/17281?#comment-221520